

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1175/2024
10.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Костадиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 283/23 од 12.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 238/24 од 08.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Костадиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 283/23 од 12.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 238/24 од 08.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 283/23 од 12.02.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршавати тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, с тим да ће суд, уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка

ближе одређене у изреци пресуде. Оштећени ББ и ВВ су упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 238/24 од 08.05.2024. године усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Прокупљу преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу К 283/23 од 12.02.2024. године, само у делу одлуке о казни „тако што је Апелациони суд у Нишу одредио да ће се казна затвора у трајању од једне године, на коју је окривљени АА осуђен првостепеном пресудом уз новчану казну у износу од 100.000,00 динара, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, извршити у установи за извршење кривичних санкција“, док је жалба браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Љубиша Костадиновић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Љубиша Костадиновић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема обележја кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ нити било ког другог кривичног дела.

Према наводима захтева, радња коју је окривљени предузео не представља радњу извршења наведеног кривичног дела, обзиром да се радња овог кривичног дела може односити само на радове за чије је извођење потребна грађевинска дозвола, што лепљење стиропора на легалном делу његовог објекта није, јер за такво инвестиционо одржавање објекта, није потребна грађевинска дозвола, већ пријава радова. Пријава радова није синоним за грађевинску дозволу и не може се уподобити обележјима кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, што по ставу браниоца, нижестепени судови погрешно чине, занемарајући исказ сведока ГГ која се изјашњавала о предузетим радовима и стању затеченом на лицу места.

Супротно изнетим наводима захтева, Врховни суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ чини лице које је инвеститор или одговорно лице у правном лицу које је инвеститор објекта

који се гради без грађевинске дозволе. У ставу 3. истог члана, прописано је кажњавање лица из става 1. и 2. овог члана које настави започету градњу када је издато решење о обустави радова.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, као инвеститор објекта који се гради без грађевинске дозволе, наставио започету градњу након издавања решења о обустави радова на тај начин што је након доношења решења Одељења за урбанизам, комунално-стамбене делатности и грађевинарство општине Прокупље број 356-65/2017-05 од 01.09.2017. године којим му је наређено да одмах обустави даље извођење грађевинских радова на надоградњи стамбеног објекта описаног у изреци пресуде, јер је извођење грађевинских радова започео без грађевинске дозволе, наставио са извођењем грађевинских радова на објекту и поставио фасаду од стиропора дебљине 10 цм на три стране стамбеног објекта, што је констатовано у решењу Одељења за урбанизам, комунално-стамбене делатности и грађевинарство општине Прокупље број 364-76/2021-08 од 05.08.2021. године, којим му је наложено да обустави даље извођење грађевинских радова.

Описане радње које је окривљени АА предузео, према налажењу Врховног суда, садрже сва обележја кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, и то како субјективна, тако и објективна обележја, обзиром да је окривљени као инвеститор објекта који се гради без грађевинске дозволе, наставио започету градњу након издавања решења о обустави радова.

Опсег и врсту предузетих радова, у којима се у свом исказу изјашњавала сведок ГГ, а који бранилац у захтеву интерпретира сматрајући да није правилно цењен, Врховни суд није разматрао будући да погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости. Поред тога, Врховни суд није разматрао ни повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које бранилац окривљеног подноси захтев, налазећи да захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, јер бранилац не образлаже у чему се повреда кривичног закона конкретно састоји.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Костадиновића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић